

עמ"ת 45691/07/16 - אחמד שאהין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

09 אוגוסט 2016

עמ"ת 45691-07-16 שאהין(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת ורדה מרוז - סג"נ

אחמד שאהין (עציר)

מדינת ישראל

העורר
נגד
המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד דרויש נאשף

ב"כ המשיבה: עו"ד לי בן חיים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטות בימ"ש שלום בראשל"צ (כב' השופט דרור קלייטמן) מיום 12.7.16 לפיה דחה ביהמ"ש בקשה לעיון חוזר שהגיש העורר לשחררו בתנאים כספיים או לחילופין, למעצר בית בתחומי מדינת ישראל. ביסוד הבקשה לעיון חוזר, מונחת החלטת בימ"ש זה בערר שהוגש ע"י שותפו של העורר (אזרח ישראלי), לפיו שוחרר השותף בתנאים מגבילים, על אף שביצע עבירות רבות נוספות שהעורר לא היה שותף להן. לפיכך טוען העורר כי, בדחיית הבקשה לעיון חוזר אף מבלי לדון בה לגופה, יש משום אפליה, אך בשל היות העורר תושב השטחים.

העורר מבקש לקבל את הערר ולהחזיר את עניינו לדיון לבימ"ש קמא. לדבריו, יש לו חלופת מעצר ראויה והולמת בירושלים אשר ניתן לבחנה.

נגד העורר ושותפו, אחמד אל עביד, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב בצוותא. בנוסף, לעורר מיוחסות עבירות של נהיגה על ידי בלתי מורשה, נהיגה ללא ביטוח, שהייה בלתי חוקית, הפרעה לשוטר, מעשה פזיזות ורשלנות וגרימת תאונת דרכים, נזק וחבלה, לרבות החזקת מכשירי פריצה.

כתב האישום אוחד 10 אישומים אשר אחד מהם משותף לעורר ולשותפו ו-9 האישומים האחרים, כולם מיוחסים אך ורק לשותף ועניינם, בין היתר, גניבות רכב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ע"י בלתי מורשה וללא פוליסת ביטוח.

אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה. המחלוקת נסובה מלכתחילה בשאלת המסוכנות ועילת המעצר. בימ"ש קמא קבע בהחלטה המשותפת לעורר ולשותפו, כי אלו מתקיימות ולפיכך הורה על מעצרם של השניים. כאמור, בערר החליט בימ"ש זה (כב' השופטת שטמר) לשחרר את שותפו, הואיל ועסקין בעבירות רכוש אשר אינן מקימות, כשלעצמן, עילת מעצר.

בהחלטה דנן קבע בימ"ש קמא כי שותפו של העורר נעצר באיזוק אלקטרוני, עניין אשר לא ניתן להחילו על העורר בהיותו תושב שטחים. עוד ציין, בהסתמכו על הלכת קונדוס (בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל**) כי העורר אינו עומד בתנאים כפי שנקבעו בהלכה זו ועל כן אין להורות על שחרורו. משכך, קבע כי לא טענת אפליה עומדת ביסוד החלטתו לדחיית הבקשה לעיון חוזר, אלא נימוקים לגופו של עניין, בין היתר, החשש מפני המלטות הנסמך על המלטות העורר בעת האירוע מן השוטרים, תוך נהיגה נמהרת ורשלנית, פגיעה ברכב המשטרתי ובהמשך גרימת תאונה.

אכן העבירות המיוחסות לעורר חמורות. אין להקל ראש בהמלטותיו מהמשטרה בעת האירוע אגב גרימת תאונה.

בהלכת קונדוס נקבע כי עצם היותו של אדם תושב האזור אינה מונעת את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר, אם ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדת כספים ובטחונות משמעותיים אחרים. עוד נקבע כי בין השיקולים הנדרשים להכרעה אם לשחרר תושב אזור לחלופת מעצר באזור, הם שיקולי נסיבות ביצוע העבירות שנעברו אגב השהייה הבלתי חוקית.

בענייננו, ברי כי העורר עבר לכאורה עבירות נוספות, וכפי שצוין, חמורות למדי.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה ששותפו לדבר עבירה, אשר עבר עבירות חמורות ורבות במידה ניכרת מאלו המיוחסות לעורר - שוחרר סופו של יום למעצר באיזוק.

בנסיבות אלו, ובהתחשב בעובדה שחלק מהעבירות שעבר עניין עבירות רכוש שאינן מקימות עילת מעצר והחלק האחר, עניינו ניסיון להמלט, ככל הנראה בשל העובדה שנתפס בכף - סבורתני כי היה מקום לשקול את האפשרות של חלופת מעצר אשר בגידרה תיבחן איונה של הסכנה הנשקפת מהעורר, לרבות איון החשש מפני המלטות.

לא מן הנמנע כי באמצעות ערבויות כספיות כבדות, לרבות ערבים ראויים והולמים, ניתן יהיה להסתפק בפגיעה פחותה בחירותו של העורר מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי. דומה כי החובה להגן על שוויון בפני החוק של שני נאשמים הנאשמים בכתב אישום אחד, היא חובה עליונה ועל כן ראוי היה, טרם דחיית הבקשה, לבחנה לגופה.

יודגש כי אין באמור לעיל כדי לקבוע מסמרות בדבר שחרורו או אי שחרורו של העורר.

לפיכך הערר מתקבל. הדיון יוחזר לבימ"ש קמא אשר ידון בטיעוני העורר לגופם.

ניתנה והודעה היום ה' אב תשע"ו, 09/08/2016 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת
סג"נ